

سازمان ملی
آتش‌نشانی و
سازمان مبارزه با مواد مخدر

سازمان ملی
آتش‌نشانی و
موزه توسعه پیشگیری

پیشگیری نوین

کاهنامه داخلی

ویژه مدیران دستگاه‌ها

شماره هفتم

شورای سیاستگذاری

- مرکز توسعه پیشگیری سازمان آتش‌نشانی کشور
- اداره کل فرهنگ و پیشگیری سازمان مبارزه با مواد مخدر کشور

۱۳۹۰

- ✓ فکر می‌کنید سوء مصرف مواد نمی‌تواند در سازمان شما اتفاق افتد؟
- ✓ ترویج فرهنگ مشارکتی برای پیشگیری از اعتیاد
- ✓ هزینه بالای بی تفاوتی به سوء مصرف مواد در محل کار

پاسخ‌های قاعده

دکتر محمد غلامی
رئیس مرکز تقویتی پیشگیری
سازمان بهزیستی کشور

حمد صورش
مدیر کل ثروت‌مندی و پیشگیری
ستانداری با امداد مادر تشویر

محیط‌های کار، یکی از بسترها مناسب در زمینه انجام فعالیت‌های پیشگیری از اعتیاد است و برای انجام خدمات پیشگیرانه از آسیب‌های اجتماعی مخصوصاً اعتیاد است. بستری مناسب است چراکه جمعیت زیادی از شهروندان و خانواده‌های آنان را شامل می‌شود.

در پی تدوین و تصویب سند جامع پیشگیری از اعتیاد، مسوولیت پیشگیری از اعتیاد در محیط کار به عهده سازمان بهزیستی کشور گذاشته شد و پس از ماه‌ها تلاش، برنامه ملی پیشگیری از اعتیاد در محیط‌های کار، توسط سازمان بهزیستی کشور و با مشارکت جمعی از صاحب نظران پیشگیری از اعتیاد و با پشتیبانی مالی ستاد مبارزه با مواد مخدوش تدوین شد که تا زمان تهیه این یادداشت در مراحل تصویب نهایی است.

انتظار می‌رود با ابلاغ این برنامه به دستگاه‌های دولتی شاهد توجه بیش از پیش مدیران به سلامت نیروی انسانی و پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی در محیط کار باشیم. اگرچه در حال حاضر معاونت پیشگیری و درمان اعتیاد سازمان بهزیستی کشور با پوشش ۵۰۰ محیط کار در سطح کشور برنامه‌های پیشگیرانه خود را اجرا می‌نماید اما انتظار می‌رود با ابلاغ برنامه ملی پیشگیری از اعتیاد در محیط کار بتوان محیط‌های کاری پیشتری را تحت پوشش قرار داد.

برنامه‌های سازمان بهزیستی در محیط کار را رویکرد اجتماع محور و تشکیل تیم‌های اجتماع محور انجام می‌گیرد و تیم‌های پیشگیری از تیازمندی در محیط کار فعالیت‌های خود را در قالب آموزش، پژوهش و انجام فعالیت‌های جایگزین در جهت بهینه نمودن اوقات فراغت کارکنان و ارتباطی سلامت روان آنان انجام می‌دهند. علاوه بر آموزش و آگاه‌سازی و...، یکی از راهبردهایی که در محیط کار در قالب برنامه‌های یاری رسانی کارکنان (EAP) پیشنهاد می‌گردد، انجام آزمایش اعتیاد چه در دلو استخدام و چه به صورت تصادفی در مقاطع مختلف زمانی، به عنوان یک استراتژی در جهت پیشگیری اولیه می‌باشد.

انجام آزمایش اعتیاد برای کارکنان دارای شرایط و ضوابط خاصی است و مهمترین اصل آن حفظ حقوق معنوی کارکنان و اصل رازداری می‌باشد.

دستورالعمل‌های زیر برای منصفانه بودن آزمایش اعتیاد در محیط کار پیشنهاد می‌گردد:

■ ابتدا سازمان (محیط کار) باید با انتشار یک اعلامیه، خط مشی خود را در خصوص هدف از آزمایش برای کارکنان شرح دهد.

■ مراحل آزمایش باید روی تماشی سطوح کارکنان انجام گیرد و هیچ شخص یا گروهی در محیط کار از انجام این آزمایش معاف نیست.

■ پیامد تیجه مثبت آزمایش باید به اطلاع کارکنان برسد.

■ نتیجه آزمایش مثبت، باید با یک آزمایش ثانویه تایید شود.

■ تمام نتایج آزمایش باید محرمانه باشد.

■ تا حد امکان پس از آزمایش مثبت فرد، تمامی امکانات محیط کار در زمینه ارجاع به واحد مشاوره و مرکز درمانی برای فرد در نظر گرفته شود.

■ فرستاد لازم برای انجام دوره درمان به افراد داده شود.

■ از روش‌های و تکنولوژی‌های جدید آزمایش و مشاوره با متخصصین این امر مدد گرفته شود.

یکی از مهم ترین کانون‌های هدف در عرصه پیشگیری اولیه از اعتیاد، محیط‌های کار بوده که در بند چهارم سیاست‌های کلی مبارزه با مواد مخدر ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری (مدظله العالی) در تاریخ ۱۳۸۵/۷/۱۰ بر اتخاذ راهکارهای پیشگیرانه در مقابل با تهدیدات و آسیب‌های ناشی از مواد مخدر و روان گردن ها با بهره‌گیری از امکانات دولتی و غیر دولتی در این کانون مهم تأکید شده است. با عنایت به اینکه انسان سالم محور توسعه پایداری باشد، بنا بر این لزوم برنامه ریزی، سرمایه‌گذاری و توجه به فعالیت‌های پیشگیری از سوء‌صرف مواد، توانصد سازی شاغلین در دستگاه‌های دولتی و بخش خصوصی با افزایش آموزش مهارت‌های زندگی اجتماعی سالم، تقویت امید، نشاط و شادابی کارکنان و نیز مشارکت حداکثری آنان در جهاد مقدس مبارزه با مواد مخدر و روان گردن ها از اولویت‌های اساسی بوده که سیاست گذاران و مدیران می‌بایست به این مؤلفه‌ها توجه جدی نمایند.

بر اساس نتایج آخرین ارزیابی سرعی وضعیت سوء‌صرف و واستگی

به مواد در کشور هفتاد درصد متعادلین شاغل بوده که در بین آنها سهم کارگران ساده و ماهر و نیز رانندگان برون و درون شهری قابل تأمل می‌باشد.

بدون شک محیط کار فرستی یگانه برای پرداختن به مشکلات مریوط به سوء‌صرف مواد است. به گونه‌ای که با ارائه برنامه پیشگیری همگانی به منظور تحت پوشش قرار دادن همه کارکنان یک محیط کار و ارائه اطلاعات و آموزش مهارت‌های لازم، برنامه پیشگیری انتخابی بری هدف قرار دادن یک زیر گروه پر خطر از کارکنانی که با شرایط سخت، نامن شغلی و دسترسی به مواد روپرور هستند و نیز برنامه پیشگیری موردي بر روی آن دسته از کارکنانی که اولین نشانه‌های نگران کننده مانند غیت‌های مکرر، افت کارایی، مصرف مواد یا سایر رفتارهای مشکل زای مرتبط با اعتیاد در آن هارخ داده است، می‌بایست با یک برنامه اقدام (Action Plan) و بصورت مستمر در محیط‌های کار زمینه‌های مصون سازی و واکیناسیون اجتماعی کارکنان را فراهم نمود.

در این راستا تحقق برنامه‌های یاری کارکنان (EAP) به منظور هدف گرفتن سلامت رفتاری شاغلان اعم از مصرف مواد، سلامت روانی، تعادل کار با زندگی و نیز سایر مشکلاتی که اثر منفی بر آسایش یا عملکرد شغلی آنها دارد، می‌بایست مورد توجه واقع شود تا شاهد پیشگیری از کاهش بهره وری ناشی از مشکلات روانی - اجتماعی و سوء‌صرف مواد باشیم.

در این عرصه برنامه‌های یاری کارکنان با ارائه خدمات پیشگیرانه و غربالگری، شناسایی زودرس، مشاوره کوتاه مدت، ارجاع متعادلین به مراکز درمان تخصصی و سایر مداخلات، سلامت رفتار شاغلان را فراهم کرده و بدین ترتیب شاهد اصلاح محیط کار و افزایش عملکرد شغلی شاغلان خواهیم بود.

سازمان بهزیستی کشور در راستای سند جامع پیشگیری اولیه از اعتیاد، اقدامات مناسبی را برای گسترش برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد در سطح محیط‌های کاری آغاز نموده که انتظار می‌رود کلیه مدیران دستگاه‌ها از این ظرفیت مناسب استفاده مطلوب نمایند.

هزینه بالای بی تفاوتی به سوء مصرف مواد

در محل کار ←

کمک به کارکنان را برای ارائه خدمات به آنها بی کم هزینه و محرومانه به آن نیاز دارند، فراهم کرد. حتی یک کارمند معتاد به یک ماده که کنترل خود را با استفاده آن از دست می دهد، می تواند معالجه شود و بهبود یابد و به زندگی خوب و بهره وری کامل خود برسگردد. مهم است که بدانیم اعتیاد یک بیماری است و قابل معالجه است.

خبرهای بهتر اینکه: معالجه اعتیاد برای سازمان ها به ویژه به عنوان راهی جایگزین برای اخراج کارکنان معتاد، بسیار مفروض به صرفه است. تخصیص زده می شود که به ازای هر یک دلار هزینه برای معالجه کارمند معتاد، ۲ تا ۱۰ دلار ذخیره می شود. بدین ترتیب بدینه است که نادیده گرفتن مشکل سوء مصرف مواد بسیار پر هزینه تراز مواجهه با آن است.

علاوه بر آن، شخص معتاد زمانی که بهبود پیدا می کند و کیفیت بهتر زندگی خود را می بیند، نه تنها یک کارمند سودآور بلکه به کارمندی با اخلاق تبدیل می شود.

مدیر یک سازمان می تواند اینگونه بهانه کند که مقابله رسمی با سوء مصرف مواد یا مشکلات ناشی از درمان یک کارمند معتاد بسیار پیچیده و وقت گیر است. اما سوء مصرف مواد در محیط کار خودش را به صورت مشکلات عملکردی آشکار می سازد و باید اینگونه به آن نگاه شود. بنابراین برخورد با این مقوله بخشی از سؤولیت مدیران است. اگر مدیران به مواجهه با مشکلات عملکردی ناشی از سوء مصرف مواد در محیط کار پردازند، و اگر سازمان ها به کارکنان خودشان برنامه های پیشگیرانه و آموزشی، سیاست های مشخص، برنامه یاری کارکنان و خدمات بهداشتی برای معالجه سوء مصرف مواد را فراهم کنند، امکان حذف اثرات منفی اعتیاد بدون تشخیص مشکلات ناشی از سوء مصرف مواد وجود دارد.

شما به عنوان شهروندی سؤول، از تعهد سازمانی برای اصلاح جامعه برخوردارید. حتی به عنوان یک فعال اقتصادی نیز باید با این واقعیت تلحیح که هزینه بی تفاوتی نسبت به مشکلات سوء مصرف مواد بی نهایت است، روپرتو شوید. بنی توجهی به این مقاله، تصمیمی منفعانه و ترک وظایف سازمانی است.

اقدام پیرامون سوء مصرف مواد در محل کار، مسلماً نیازمند تلاش، درک و شاید سرمایه گذاری اولیه خواهد بود که در مورد آخر، یقیناً به صورت چند برابر جیران می شود. اما موقفيت به دلیل تلاش و هزینه های اولیه آن، ارزشمند است، چرا که آنچه هیچ کدام از مانعی تواند از عهده آن برآید، هزینه کردن برای کاری است که انجام نداده ایم.

مشکل اعتیاد و سوء مصرف مواد نه تنها به خانه بلکه به محل کار نیز مربوط است. سوء استفاده از الكل و مواد تاثیر منفی گسترده ای بر انواع تجارت های بزرگ و کوچک دارد. دلایل انسان دوستانه و مهم زیادی برای پرداختن به این مشکل وجود دارد. البته دلایل تجاری قائم کننده ای نیز وجود دارد. برای مثال مؤسسه ملی سوء مصرف مواد و موسسه ملی سوء مصرف الكل ایالات متحده تخصیص می زند که ۱۰ درصد از نیروی کار آمریکا دارای مشکل اعتیاد به یک ماده شیمیایی هستند. در یک مطالعه توسط اتفاق بازرسانی آمریکا این نتیجه حاصل شد که این گونه کارگران تنها با دو سوم از بهره وری طبیعی خود کار می کنند و به بیان دیگر، در این موارد، یک سوم از بهره وری که سازمان برای رسیدن به آن هزینه می پردازد، از دست رفته است!

اگر هنوز متقادع نشده اید که سوء مصرف مواد برای شما و سازمان تان هزینه آور است، به مطالعاتی توجه کنید که وضعیت کارگران معتاد را در مقایسه با همکاران غیر معتاد آنها نشان می دهد:

- احتمال اقامه دعوا برای دریافت غرامت کارگری در آنها پنج برابر پیشتر است:

غاییت های غیر موجه آنها دو برابر پیشتر از بقیه است:
 ● اغلب ۳ برابر پیشتر از معمول دیر به سر کار می رستند؛
 ● دو برابر پیش از معمول تقاضای بازنیستگی زود هنگام دارند؛
 ● این احتمال برای آنها پیشتر وجود دارد که اموال سازمان را به سرقت ببرند و مسؤول حوادث محل کار باشند.

با استفاده از این آمار شما می توانید به طور فرضی، عواقب مستلزم سوء مصرف مواد را برای سازمان خود تعیین کنید و با در نظر گرفتن افراد آشنا با کارکنان معتاد، نظری اعضای خانواده یا همکاران و یا دوستان آنها که اغلب به طور منفی تأثیر پذیرفته اند، می توانید بزرگی تأثیر این پدیده بر اقتصاد و جامعه خود را درک کنید. علاوه بر تجارت، این هزینه برای زندگی انسانی و کرامت شخصی نیز بسیار گزاف است.

اما شرایط آنقدرها هم بد نیست؛ وقتی که ما «مشکل» را بشناسیم، می توانیم با آن مقابله کنیم. همه سازمان ها می توانند در مرحله اول سیاست هایی را برای کمک به ممانعت از سوء مصرف مواد توسط کارکنان و کمک به آنها بی کمک به آنها مشکلی دارند، اتخاذ کنند. چنین سیاستی می تواند شامل منع کامل استفاده و یا در اختیار داشتن مواد یا الكل در سازمان یا در هر کسب و کار وابسته به سازمان باشد. همچنین می توان

ارزیابی نیازهای سازمان برای پیشگیری از اعتیاد

مانند سایر مدیران، ممکن است بخواهید در کنار دیگر کارهای مدیریتی خود، ارزیابی دقیقی هم از مقوله ها و نیاز های سوء‌صرف مواد در سازمان خودتان داشته باشید. در این صورت بعضی از نمونه داده هایی که ممکن است در تحلیل خود نیاز به جمع آوری شان داشته باشید، عبارتند از:

۱۰) شرح حال فردی و شغلی کارکنان

یک شرح حال جمعیتی از سازمان خود تهیه کنید. ممکن است نیاز داشته باشد کارکنان را به تناسب شغل، کارهای انجام داده و شرایط موجود به منظور مشخص کردن دغدغه های خاص و مناطق تمرکز طبقه بندی کنید. برای مثال شغل هایی که افراد به صورت تنها یا دور از محل سازمان کار می کنند، می توانند منجر به تشویق سوء‌صرف مواد شده یا اسکان مصرف آن را به صورت مخفی فراهم سازند. شغل هایی که شامل کار با مواد خطرناک، تجهیزات یا وسائل نقلیه است به احتمال زیاد نیازمند فواین قطعی در زمینه مصرف مواد هستند که بعضی از آنها تحت اختیار قانون است. تحقیقات نشان داده است صنایع و شغل های مختلف دارای شرح حال های مختلفی برای سوء‌صرف مواد هستند. صنایع ساخت و ساز، هتل داری، اتارداری و فروش دارای بالاترین رتبه ها در سوء‌صرف مواد هستند: طبق یک مطالعه که توسط موسسه ملی سوء‌صرف مواد ایالات متحده انجام شد، محدوده های سوء‌صرف الكل از $5/1$ درصد در میان خانم های کتابدار تا $50/5$ درصد در میان مردانی که در این مشاغل کار می کنند، متغیر است. از لحاظ آماری کارکنان بین سالین 18 تا 25 سال بیشترین تمایل برای استفاده از مواد غیرمجاز را دارا هستند (این همان گروه سنی است که اغلب سازمان ها کارکنان خود را از آن انتخاب می کنند). با این وجود آگاه باشد که هیچ مخصوصیتی در برابر خطر سوء‌صرف مواد وجود ندارد. تصورات کلیشه ای در مورد کسی که مشکل دارد و کسی که در خطر فرار دارد کمکی به شانمی کنند.

۱۱) بررسی وضعیت سلامت کارکنان

شما می توانید دعوی های پژوهشکی، دیده و حوادث کارگری را به منظور درک الگوهای اساسی و به دست آوردن مبنای برای ارزیابی موفقیت برنامه خود مورد تحلیل قرار دهید.

چرا باید با سوءصرف مواد در محل کار مبارزه کرد؟

یک سازمان می تواند با اتخاذ مراحلی برای مبارزه با سوءصرف مواد در میان کارکنان، سود آوری خود را افزایش و مواردی چون دعوی های غرامت کارگران، غیبت، دزدی، حوادث، بدنه قانونی و نقل و انتقالات را کاهش دهد. با این روش می توان هزینه های بهداشتی و پژوهشی را پایین آورده و رویه و سلامت کارکنان را افزایش داد. از آنجا که کارکنان زمان زیادی را در محل کار می گذرانند، سازمان ها فرصت مناسی برای کمک به کارکنان، خاتمده ها و اطرافیان آنها به منظور مقابله با مشکل اعتیاد در اختیار دارند.

هر سازمانی می تواند برنامه ای برای مقابله با سوءصرف مواد در محل کار به اجرا درآورد. اگرچه اعتیاد در میان کارکنان بعضی سازمان ها، مشاغل و گروه های جمعی آمار بالاتری را به خود اختصاص داده است، اما هیچ کسی از این ماله در امان نیست (مشکل الكل، مواد مخدوش و تباکو در همه مشاغل و در همه سطوح اشتغال یافت می شود). تحقیقات نشان داده که کارکنانی که اطلاعاتی را در مورد الكل و دیگر مواد به دست می آورند، و برای سازمان هایی کار می کنند که دارای سیاست های مکتوی در این زمینه هستند، و به طرح های یاری کارکنان دسترسی دارند به طور مشخصی دارای درجه های پایین تری از مصرف مواد هستند. سازمان ها با هر اندازه و بودجه ای می توانند از چنین برنامه هایی استفاده کنند، چرا که این برنامه ها را می توان در سطوح مختلف هزینه تنظیم کرد.

فکر می کنید سوء مصرف مواد نمی تواند در سازمان شما اتفاق افتد؟ پس دوباره فکر کنید!

آیا شما معتقدید که سوء مصرف مواد نمی تواند بر کارکنان شما تاثیر بگذارد، یا اینکه شما کارکنان خودتان را می شناسید و می دانید که «آنها اینگونه نیستند؟» برای مثال به آمار زیر که متعلق به نیروی کار در آمریکاست توجه کنید:

● گزارش شده است که در حدود ۸ درصد از کارگرانی که به طور تمام وقت کار می کنند- یا یک نفر از هر ۱۲ نفر- بین سال ۱۸ تا ۴۹ سال به سوء مصرف مواد دچار هستند.

● بیش از ۲/۳ درصد مصرف کنندگان مواد مخدر و روانگردان دارای شغل های دائمی هستند.

● ۶ درصد از مصرف کنندگان الكل و ۱۵ درصد از مصرف کنندگان سایر مواد مخدر و روانگردان قبول دارند که در سال های گذشته در هنگام کار بیش از حد اینگونه مواد را مصرف کرده اند. ۴۰ درصد از آنها حداقل یک بار در هر هفته چنین کاری می کردند.

● ۵۷ درصد از کارکنان که به سوء مصرف مواد مخدر و روانگردان دچار هستند در سازمان های تجاری کوچک (زیر ۲۵ کارمند) مشغول به کار هستند و ۳۰ درصد در سازمان های تجاری متوسط (۲۵-۴۹۹ کارمند) کار می کنند.

کارکنان نباید اعتیاد به الكل یا دیگر داروها که منجر به عملکرد نامناسب و ایجاد رسک های ایمنی شود داشته باشند: یک مطالعه در سازمان های آمریکایی نشان داد که فعالیت هایی نظیر نوشیدن الكل در هنگام کارکردن در حالت خماری می تواند اساسا رسک حوادث در محل کار را افزایش دهد.

منابع: «تحلیل سوء مصرف مواد کارگران و برنامه ها و سیاست های مربوطه در محل کار»، اداره خدمات مصرف مواد مخدر و سلامت روان در آمریکا، ۱۹۹۷؛ «نظر سنجی ملی خاتون در سال ۱۹۹۱ در مورد سوء مصرف مواد»، موسسه ملی سوء مصرف مواد مخدر: نوشیدن در سازمان های آمریکا، دانشکده بهداشت عمومی دانشگاه هاروارد، ۱۹۹۷.

۳ نظرسنجی از کارکنان

مسکن است نظر کارکنان خود را در مورد الگوهای استفاده و سوء مصرف الكل، توتون و دیگر داروها در محل کار جویا شوید. تحقیقات نشان داده است که کارگران در مورد مشکلات سوء مصرف مواد در محل کار نگران هستند و این مساله احتسال می تواند منبع اطلاعات خوبی باشد. نظرسنجی ها باید به صورت بدون نام باشند تا بیشترین تأثیر را داشته باشند.

در ارزیابی نیازهایتان، به عاطر داشته باشید که اگر همه کارکنان از رسک های توتون، الكل و مواد آگاه باشند و بدانند که شما چه چیزی را اجراه می دهید یا اجراه نمی دهید، و همچنین دسترسی به مشاوره و درمان داشته باشند، سازمان شما بیشترین سود را می برد. کارکنان در چنین صورتی تشویق می شوند تا انتخاب های بهتری را انجام دهند، و این احساس را دارند که سازمان در صورت اذعان به مشکل شان از آنها حمایت و پشتیبانی می کند.

برای مثال، مطالعه اخیر در مورد نوشیدن در سازمان های آمریکایی که از طریق دانشکده بهداشت عمومی دانشگاه هاروارد انجام پذیرفت این نتایج را در پی داشت که در حقیقت این کارکنان شدیدا الكلی نیستند که اغلب سازمان ها را متحمل کاهش منابع، بهره وری و ایمنی به علت مشکلات ناشی از نوشیدن می کنند. مطالعه مشخص کرد آن دسته از افرادی که مصرف متوسط الكل دارند، به نسبت افراد الكلی مشکلات بیشتری برای سازمان ایجاد می کنند. بسیاری از حوادث و مشکلات عملکردی در محل کار به علت مسائلی نظیر استفاده الكل یا کارکردن با حالت خماری ناشی از استفاده از مواد در هنگام کار ایجاد می شوند.

۴ تعیین منابع

منابع داخلی و خارجی موجود برای سازمان خودتان را مشخص کنید. مسکن است کارکنایی را در زمینه های مرتبط با سلامتی در اختیار داشته باشید که مهارت و تجربه شان ارزشمند خواهد بود. منابع اجتماعی اغلب به صورت رایگان به منظور کمک وجود دارند. معاوران خارجی هم می توانند همه یا تعدادی از جنبه های برنامه سوء مصرف مواد را ارائه کنند- برای مثال، شما می توانید با یک کارشناس پیشگیری اولیه از اعتیاد برای ارزیابی نیازهایتان، ارائه آموزش، رجوع دادن برای معالجه، و پشتیبانی از کارکنان، قرارداد بینید. دیگر منابع اطلاعات و کمک شامل موارد زیر است:

● ادارات سازمان بهزیستی کشور، استان یا شهرستان
● دفاتر وابسته به وزارت بهداشت و ستاد مبارزه با مواد مخدر در سطوح ملی، استانی و محلی
● سازمان های غیرانتفاعی

● گروه های اجتماعی پیشگیری کننده از سوء مصرف مواد مخدر
● بیمارستان ها و کلینیک های ترک اعتیاد

● اتحادیه ها
● اتفاق های بازرگانی
● سازمان های تجاری و صنعتی
● سازمان های مردم نهاد فعال در این عرصه

ایجاد محیط کار بهتر

طراحی برنامه‌ای برای پیشگیری از سوءصرف مواد در محل کار

شما در سازمان خود، گزینه‌های بسیاری برای اقدام موثر در برابر سوءصرف مواد دارید. برنامه‌های پیشگیرانه موثر به طور معمول شامل ترکیبی از مولفه‌های خاصی هستند که در زیر تشریح شده‌اند. در صورتی که بخواهید، می‌توانید از گزینه‌های با هزینه کم و کوچک شروع کنید.

بهترین روش برای اینکه نشان دهیم سازمان ما به پیشگیری اولیه از سوءصرف مواد و سلامت کارکنان خود اهمیت می‌دهد، برشورداری از یک سیاست رسمی و مکتوب است. در صورتی که شما در محل کار سیاست مخصوصی ندارید و برای طراحی آن نیاز به کمک دارید، می‌توانید بخشی از طرح یا تمام آن را از آنچه توسط دیگر سازمان‌ها استفاده شده یا در کتاب‌ها یا دستورالعمل‌هایی نظری آنچه توسط نهادهای مسؤول پیشگیری از سوءصرف مواد مختصر منتشر شده است، اخذ کنید. از آنجا که سیاست شما ممکن است دارای بخش‌های قضایی (قانونی) باشد، باید آن را توسط یک متخصص که در زمینه مقوله‌های سوءصرف مواد تبحر دارد مورد بررسی قرار دهد. گروه‌ها یا اتحادیه‌های کارگری را در فرآیند ایجاد سیاست رسمی سازمان تان از ابتداء درگیر کنید.

تجربه نشان می‌دهد که یک سیاست رسمی پیشگیری و کنترل اعتیاد شامل مواد زیر است:

- منطقی که به تشریح دلیل، مقصد و اهداف سیاست می‌پردازد.
- بیان واضح اینکه شما دقیقاً چه رفتاری را از کارکنان انتظار دارید (برای مثال، انجام کارهایشان بدون وجود هیچ اثر منفی از سوءصرف مواد) و چه رفتاری را منع می‌کنید (برای مثال، نوشیدن الکل، سیگار کشیدن، مصرف مواد، یا شیوه‌هایی که به طور منفی بر کار تأثیر می‌گذارند).
- پیامدهایی که به طور واضح پس از نقض سیاست در پی خواهند آمد، شامل روش‌هایی برای تعیین نقض سیاست و شیوه‌هایی که توسط آنها یک کارمند می‌تواند از خود دفاع کند.
- حصول اطمینان از اینکه شمارازداری را رعایت خواهید کرد؛ سیاست را به صورت منصفانه و بین طرفانه اجرا می‌کنید؛ و تلاش می‌کند

سازمان کویکر فریبچر یک سازمان تولید کننده می‌لامان در شمال کارولینای آمریکا است که ابتدا تنها با یک نفر شروع به کار کرد و امروز این سازمان دارای ۱۳۰ کارمند است. کارگران ماهر نقش اساسی در موفقیت این سازمان دارند، بنابراین سازمان کویکر با تمام توان تلاش می‌کند تا کارگران خود را حفظ کند و آنها را سالم نگه دارد. یکی از کارکنان کلیدی آن یک پرستار صنعتی است که ۲۰ ساعت در هفته کار می‌کند. تنها در یک سال، این پرستار مسائل مربوط به غرامت کارگری را به نصف کاهش داد. این اتفاق با طراحی و اجرای یک برنامه رسمی سوءصرف مواد که به کارگران تضمین می‌داد بعد از مرخصی برای معالجه سوءصرف مواد، به کار بازگردند و همچنین اجرای آزمایشات سوءصرف مواد برای نظارت بر نحوه استفاده کارکنان از مواد، انجام پذیرفت.

هموارسازی مسیر برای سلامتی با پیشگیری اولیه از سوءصرف مواد در محل کار

مدیر سازمان مک کورمیک آسفالت، نگران این مساله بود که بعضی از کارگرانش بعد از گذراندن یک شب سخت، تجهیزات سنجین سازمان را بیرون و به بزرگراه های بیرون. با استفاده از توصیه های رایگان و اسناد مرکز دولتی پیشگیری از سوءصرف مواد، او یک سیاست رسمی برای سوءصرف مواد تصویب کرد که شامل آزمایش رانندگان و ارجاع به منابع محلی برای کمک به حل مشکل آنها بود. او یک نسخه از این سیاست رسمی سازمان را به هر کارمند داد، جمله ای برای تشریح آن برگزار کرد، و از همه آنها برای اجرای آن تمهد گرفت، از پوسترهای که از مرکز دولتی پیشگیری از سوءصرف مواد گرفته بود استفاده کرد، و در مورد آموزش های رایگان مرکز مذکور اطلاع رسانی کرد. کولین این گونه گزارش می‌دهد که: «نتایج بسیار سریع خود را نشان داد. حداقل دو نفر از آن پس با وضع بهتری به نسبت سال های قبل به سر کار آمدند. تقاضا برای پیش پرداخت در میانه هفته متوقف شد و تقریباً بعد از ۶ ماه، سازمان مجبور نبود که هیچ کارمندی را برای کمک ارجاع دهد».

ترویج فرهنگ مشارکتی برای پیشگیری اولیه از اعتیاد با تمکن از خوبی‌ها

سوه مصرف مواد که بر محل کار تاثیر می‌گذارد در یک محیط پاک اتفاق نمی‌افتد. رفتاری که کارکنان شناسنیت به الکل، تباکو و دیگر مواد دارند، بخشی از سبک زندگی شخصی آنها و فرهنگ سازمان شان است. فرهنگ سازمانی خودتان را مورده بررسی فرار دهید تا بینید که آیا این فرهنگ در حال حاضر مصرف الکل، مواد و روان گردان یا تباکر را حتی به صورت ضمنی تشویق می‌کند یا خیر. به خاطر داشته باشید که نمونه‌هایی که توسط مدیر سازمان معروفی می‌شوند، اغلب اثری اساسی بر انتخاب دیگر اعضای سازمان دارند.

بعش کلیدی توجه شما به سلامت و بهداشت کارکنان و محیط کار بهره ور و ایمن عبارت است از فراهم کردن اطلاعات آگاهی بخش در زمینه مواد، الکل و سیگار برای همه کارکنان. در کنار کاهش سوه مصرف مواد که بر محل کار تاثیر می‌گذارد، اینگونه امور پیشگیرانه روحیه اجتماعی کارکنان تان را بهبود می‌بخشد و به خانواده‌های کارکنان و در مقامات بزرگتر به جامعه سود می‌رساند.

اطمینان حاصل کنید که همه کارکنان سازمان تان در رابطه با موارد زیر آگاهی یافته‌اند:

- سیاست مكتوب سازمان در زمینه مواد مخدر و روان گردان، الکل و سیگار کشیدن

- ریسک‌های موجود برای سلامتی و دیگر مشکلاتی که به علت سوه مصرف مواد ایجاد می‌شوند.

- روش‌هایی برای ارزیابی اینکه آنها یا دیگران مشکلاتی با الکل یا سایر مواد مخدر و روان گردان دارند (شما می‌توانید آزمون‌های ارزیابی سوه مصرف مواد را تکثیر و منتشر کنید).

● جایی که کارکنان برای کمک باید به آنجا رجوع کنند.

- کارکنان را برای تهییم اطلاعات پیشگیری اولیه از اعتیاد با اعضای خانواده خود تشویق کنید.

● برخی ارائه دهنده‌گان خدمات در زمینه ترک مواد در خارج از سازمان، می‌توانند آموزش کارکنان را به عنوان بخشی از خدمات شان ارائه کنند یا اینکه شما می‌توانید وسائل آموزشی را از منابع موجود در جامعه که در زمینه پیشگیری از سوه مصرف مواد فعالیت می‌کنند، بگیرید.

تا به کارکنان برای دسترسی به منابعی که کمک مورد نیاز را فراهم می‌کنند یاری رسانید. این تلاش‌ها می‌توانند از ارائه اطلاعات در مورد سازمان‌های محلی موجود تا تامین یک برنامه کمک کارکنان یا برنامه سلامت که خدمات مشاوره و درمان را دارد است، متنوع باشد.

اطمینان حاصل کنید که کارمند شما از سیاست تان آگاه است و آن را دری کرده است. شیوه‌های اطلاع رسانی در باره سیاست رسمی پیشگیری و کنترل اعتیاد سازمان شما ممکن است شامل جلسات اطلاع رسانی (در هنگام کار)، پیام‌های اینترنتی، خبرنامه‌ها، پوسترها و الحاقیه‌هایی به فیش حقوقی باشند. هر کارمند باید یک کپی شخصی از این سیاست مكتوب را دریافت کند. بسیاری امضاء کردن یک اظهارنامه از سوی کارکنان را مفید می‌دانند. زیرا در این صورت آنها تصدیق می‌کنند که سیاست را مطالعه و درک کرده‌اند و اینکه همه سوالات در این زمینه پاسخ داده شده است.

یک آهنگ و رویکرد مثبت و مشارکتی به طور معمول برای به دست آوردن حمایت کارکنان لازم است. اغلب افراد، محیط کاری ایمن می‌خواهند و فرایندی که تضمین کننده آن باشد را قبول خواهند کرد. شفاف سازی کنید که هدف اساسی سازمان شما در قانونمند سازی و اجرای چنین سیاستی همانا کمک به کارکنان شایسته برای انجام مناسب کارهایشان است. تاکید کنید که هر کسی که کمک نیاز داشته باشد از پشتیبانی و موافقت شما برخوردار است.

می توانند کارکنانی که نازه وارد مراحل معالجه شده اند را کسک،
تشویق و پشتیبانی کنند.

برنامه های کمک کارمندی برای پیشگیری از اعتیاد کارکنان

طرح های کمک کارمندی (برنامه یاری کارکنان) تامین کننده کمک به کارگرانی است که با طیفی از مشکلات شخصی شامل سوءصرف الكل و سایر مواد مخدر و روان گردان و همچنین مشکلات مالی، خانوادگی یا قانونی مواجه هستند (اینها گاهی مرتبط با سوءصرف مواد هستند، و یک کارمند با مشکل الكل یا مواد ممکن است برای دریافت کمک اولیه در دیگر مقوله های شخصی به نسبت مشکل مواد تمایل بیشتری داشته باشد).

تحقیقات نشان می دهد ایجاد یک برنامه یاری کارکنان به طور معمول در هزینه های یک سازمان از طریق کاهش میزان حوادث، کاهش استفاده از خدمات بهداشتی، و کاهش هزینه های غرامت کارگری که بیش از هزینه های برنامه کمک کارکنان هستند صرف جویی می کند.

برنامه یاری کارکنان خدمات متنوعی را به مدیران و کارکنان ارائه می کند در حقیقت، یک برنامه یاری کارکنان جامع می تواند اغلب مولفه های برنامه پیشگیری سوءصرف مواد مخدر سازمان را تامین کند. برنامه یاری کارکنان ممکن است همه یا بعضی از موارد عنوان شده در زیر را تجاه دهنده:

- آموزش ناظران یا مدیریت سازمان در مورد شیوه های موثر تعیین و مقابله با کارکنان مشکل دار بر اساس مشکلات عملکردی آنها

- اجرای طرح های آگاه سازی در مورد مواد مخدر، روان گردان ها و الكل

- ارزیابی، ارجاع و پشتیبانی از کارکنانی که از آنها کمک می خواهند.

- تامین کمک در زمینه مشکلاتی که ممکن است با سوءصرف مواد مرتبط باشند نظیر مشکلات مالی و قانونی.

- مشورت با مدیریت در هنگام مناسب، برای اطمینان از اینکه یافته های حاصله برای یک کارمند در مشاوره یا درمان به عملکرد کاری بهبود یافته منجر می شود.

- برنامه های همسالان که از شیوه هایی از همکاران یا اعضای اتحادیه همکاران برای تامین آموزش، کمک و ارجاع استفاده می کند.

کمک به کارکنان معتاد با درمان آنها

در صورتی که یک کارمند نتواند مصرف الكل یا مواد را که باعث بروز مشکلاتی در محل کار شود، ترک کند، ممکن است نیاز به مشاوره یا معالجات دیگر داشته باشد. اعتیاد از نظر پزشکی به عنوان یک بیماری تلقی می شود و معالجه موثر برای آن وجود دارد. به طور معمول بسیار مقرن به صرفه تر است که به کارکنان معتاد کمک شود تا با مشکل خودشان مقابله کنند به جای اینکه آنها را اخراج و نفرات دیگر را جایگزین آنها کرد. تهدید به از دست دادن یک شغل یک مشوق قوی برای شخص معتاد جهت انتخاب معالجه و بازیابی به طور جدی است، بنابراین فرصت های خوبی وجود دارد که یک کارمند معالجه شده به عنوان یک عضو وفادار و با ارزش از سازمان شما به کار بازگردد. کمک به یک کارمند برای بهبود و حفظ شغل خودش، یا نگر مشارکت و نگرانی شما و ایجاد کننده روحیه و دلگرمی است.

مدیران می توانند به کارکنانی که نیاز به معالجه دارند از طریق انجام همه یا بعضی از موارد زیر کمک کنند:

- فراهم کردن یک برنامه که می تواند کارکنان معتاد را به سمت معالجه سوق دهد.

در صورتی که کارمندی از سیاست ممنوعیت مواد سازمان تخطی کرد، یا دارای مشکلات عملکردی در کار در ارتباط با سوءصرف مواد بود، معالجه و بازیابی را به عنوان یک راه کار جایگزین به موازات اقدام انتظامی قرار دهید.

- تامین خدمات بهداشتی مناسب برای معالجه سوءصرف مواد و مراقبت های بعدی (آگاه باشید که بسیاری از سازمان های بهداشتی، درمان اعتیاد را تنها برای کارکنانی که مشکل جدی دارند، پیشنهاد می دهند).

- ایجاد اطلاعاتی در مورد متابع اجتماعی که برای کمک در دسترس کارکنان می باشد.

کارکنان نیز باید به خاطر داشته باشند که اعتیاد یک بیماری مزمن پیشرونده و عود کننده است که رهایی از آن فرآیندی مداوم و پیوسته می باشد.

بنابراین:

- مهم است که یک فرآیند درمان با بخش مراقبت قوی انتخاب شود، که اغلب در بردارنده چندین جلسه مشاوره به صورت هفتگی برای ۶ تا ۶ ماه اول و جلسات ماهانه برای ۶ تا ۱۸ ماه بعد است.

- بسیاری از افراد بهبود یافته حضور در جلسات گروه های پشتیبانی را به طور متابوب، اغلب یک بار یا بیشتر در یک روز در هفته ها یا ماه های اول بهبود مفید دانسته اند: بنابراین انتعطاف پذیری در برنامه های کاری آنها می تواند بسیار مفید باشد.

- یک بازگشت کوتاه لروما نشانه شکست معالجه نیست و در صورتی که زود شناسایی شود، از بهبود ممانعت نمی کند.

- کارکنان که در حال حاضر در حال طی کردن مراحل بهبود هستند